

XXXIII.

BARDESZANÉSZ Mezopotámiában jeleskedett. Előbb Valentinosz követője volt, majd cáfolta őt, s egy újabb eretnkségnek lett megalapítója. A szírek dicsérik lángoló tehetségét és erejét a vitakozásban. Számtalan művet írt, szinte az összes eretnkségek ellen, amelyek az ő idejében csak úgy burjánzottak. Művei között legkiválóbb és legerőteljesebb munka, amelyet a végzetről írt, és ezt Marcus Antoninusnak (= Aurelius) nyújtotta át. A keresztényüldözésekről ugyanúgy megannyi kötetet írt, melyeket követői ültettek át szír nyelvről görögre. Ha a fordításokban annyi erő és ragyogás van, akkor mekkorát tulajdoníthatunk saját szavainak?